

[Udenrigsministeren.]

udsendelsen af danske eksperter og leverancer af dansk demonstrationsmateriel har skabt betydelig interesse for danske varer.

Den danske bistandsindsats har hidtil væsentligst været baseret på gaveydelse til udviklingslandene, og dette bør formentlig også være tilfældet i de førstkomende år. Der består imidlertid et enormt behov såvel for egentlig kapitaltilførsel til landenes almindelige investeringer som for støtte til gennemførelse af kapitalkrævende specialprojekter. Der må fra udviklingslandenes side fremover forventes at ville blive stillet store krav i så henseende, og deltagelse i bistandsprojekter omfattende betydelige kapitalbidrag kan derfor let tænkes at komme på tale. Selv om egentlig økonomisk bistand til dækning af udviklingslandenes kapitalbehov fra dansk side som hidtil fortrinsvis bør ydes gennem de internationale organisationer, må man dog være forberedt på, at spørgsmålet om direkte lånydelser i forbindelse med konkrete bistandsprojekter kan antages at ville blive aktuelt, efterhånden som den bilaterale bistand øges.

Udvalget har ikke ment at kunne angive nogen bestemt størrelse for de årlige bevilninger til den danske bistandsindsats. Udvalgets forslag til en ny administration bygger dog på den forudsætning, at der i løbet af en kortere årrække vil kunne blive tale om at yde bistand af enhver art såvel fra offentlig som privat side — herunder også medregnet eventuelle lån og kreditydelser, dog bortset fra normale eksportkreditgarantier — for 50-100 mill. kr. pr. år svarende til $\frac{1}{8}$ - $\frac{1}{4}$ pct. af nationalindtægten. På længere sigt mener udvalget at man må indstille sig på, at den samlede hjælpeindsats må have et endnu større omfang, og anser ikke et beløb på 400-500 mill. kr. årligt, svarende til 1 pct. af nationalindtægten, for et urimeligt mål. Regeringen er enig med udvalget i, at man fremover må regne med en meget betydelig forøgelse af bistanden, og anser en sådan forøgelse både for forsvarlig set i forhold til velstandsforøgelsen i Danmark i de senere år og for nødvendig på baggrund af de herskende internationale politiske forhold. Men regeringen anser det for rigtigt, at

man ikke lægger sig for fast på bestemte årlige bevillinger, men først tager stilling til størrelsen af bevillingerne, efterhånden som egnede konkrete projekter foreligger.

Samtidig med en forøgelse af statsbevillingerne bør imidlertid også befolkningen aktivt drages med ind i arbejdet, og jeg anser det derfor for ønskeligt, om en vis del finansieres fra private kilder, dels fra erhvervslivet, dels ved offentlige indsamlinger. Selv om udvalget tilsyneladende stiller sig lidt skeptisk over for disse muligheder, er det mit indtryk, at interessen og formentlig også offerviljen er betydelig både hos erhvervene og i offentligheden. Jeg nærer håb om, at den landsindsamling til fordel for bistandsprojekter i udviklingslandene, der er planlagt til foråret 1962, og som det vil blive en af den nye administrations første opgaver at gennemføre, vil demonstrere denne offervilje.

Hvis hele denne udvidelse af den tekniske bistandsindsats gennemføres, vil de hidtidige organer imidlertid ikke kunne overkomme administrationen deraf. Regeringsudvalget for teknisk bistand, der netop i disse dage kan fejre 10 års jubilæum, har under civilingeniør Saxilds ledelse udført et fremragende pionerarbejde, men allerede med den i det sidste par år skete udvidelse af den danske bistandsvirksomhed har det været vanskeligt for regeringsudvalget at overkomme den forøgede arbejdsbyrde. Det samme gælder dette udvalgs sekretariat, hvis arbejde varetages af et kontor i udenrigsministeriet.

Der har samtidig, efterhånden som flere og flere opgaver tages op af forskellige myndigheder og private organisationer og der ydes større bevillinger, vist sig et stigende behov for en koordination. Der er foruden regeringsudvalget for teknisk bistand og de danske kontaktorganer for de i FN's tekniske bistandsprogrammer deltagende organisationer adskillige andre myndigheder og private organisationer, der beskæftiger sig med teknisk bistand og får statstilskud til deres virksomhed. Foretages der nu en yderligere udvidelse af den danske bistandsindsats, må det forventes, at endnu flere interesserede kredse inddrages i arbejdet for udviklingslandene. Det vil yderligere forøge behovet for koordination. Der bør derfor søges gennem-